

GNIEWKO

rama

MGOKSiR
W GNIEWKOWIE



Gniewkowo
100 lat niepodległości
1920 – 2020

GRUDZIEŃ 2020 NR 8/2020 • MIESIĘCZNIK GMINY GNIEWKOWO
NAKŁAD 4000 EGZ. • ISSN 1233-9539



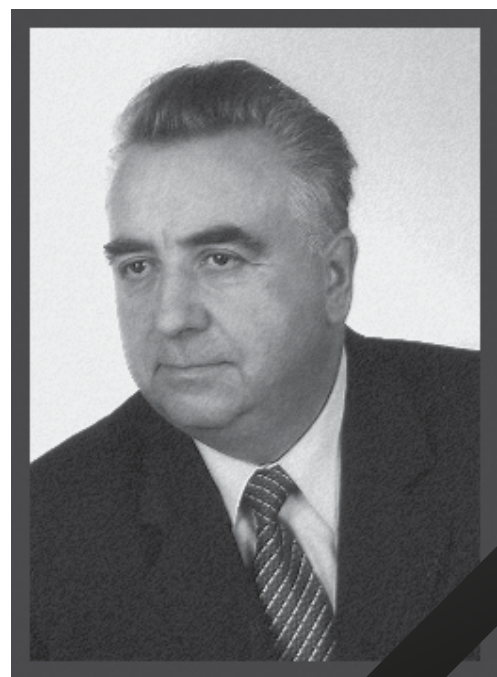
SPIS TREŚCI

Grudzień 2020

Aktualności	2
Pożegnanie Czesława Treli	2
29. Finał WOŚP	3
Historią pisane	4
Słowo, słowa...	
w 10-tą rocznicę odzyskania przez Polskę niepodległości (część druga)	4
Inwestycje	6
Budynek przedszkola zmodernizowany	6
Nowe miejsce spotkań dla seniorów	6
Boisko wielofunkcyjne w Wielowsi	7
Otwarcie drogi Słońsko – Gąski	7
Wywiad	8
Dlaczego śmieci drożęją	
Wywiad z burmistrzem	8
Sukcesy	9
Osiągnięcia uczniów z naszej gminy	9
Nadesłane	10
Święta, mimo wszystko	10
Rozmaitości	12
Życzenia	12
Święta w domu	12
Pójdźmy wszyscy do stajenki	13
Sport	14
Gesal Liga	14
Turniej o czapkę św. Mikołaja	14
Kalendarz	15

Zdjęcie na okładce Agnieszka Stębowska

ZMARŁ CZESŁAW TRELA – ZASŁUŻONY DLA GMINY GNIEWKOWO



14 grudnia 2020 r. pożegnaliśmy Pana Czesława Treli – radnego, Członka Komisji Rozwoju Gospodarczego i Finansów w kadencji 1994-1998, Zasłużonego dla Gminy Gniewkowo, mieszkańca związanego z miastem również zawodowo. Tu od lat prowadził zakład ślusarski. Lokalnej społeczności Pan Czesław Trela przysłużył się głównie poprzez działalność swojej firmy, albowiem z niej wywodzi się rzesza uczniów, którym umiejętności przekazane przez mistrza, zapewniły pewny start zawodowy. Za pośrednictwem firmy oraz oferowanych produktów i wyrobów Pan Czesław Trela wielokrotnie promował Gniewkowo i reklamował je na zewnątrz – w regionie, województwie, w całym kraju. Jego zakład to również sponsor i podmiot wspierający dla wielu organizacji pożytku publicznego oraz instytucji, za co był wielokrotnie nagradzany i honorowany. Podkreślić należy też zasługi Pana Treli na rzecz Ochotniczej Straży Pożarnej w Gniewkowie, poprzez wieloletnie wzbogacanie bazy sprzętowej, a tym samym podnoszenie poziomu bezpieczeństwa w Gminie. Dzięki zaangażowaniu w inicjatywy mające na celu rozwój miasta i poprawę jego wizerunku, Pan Trela przyczynił się również do trwałej zmiany jego estetyki. Rodzinie oraz najbliższym Pana Czesława składamy szczere wyrazy współczucia.



**„Jaki był ten dzień, co darował, co wziął? Czy mnie wyniósł pod niebo, czy rzucił na dno?”
(Wojciech Hoffman, Turbo)**

Zastąpmy słowo dzień słowem rok i spójrzmy na to, co się działo przez ostatnie 365 dni. Zastanówmy się, w którym miejscu jesteśmy. Ile naszych planów legło w gruzach, ile pięknych chwil przeminęło z wiatrem, ile razy staliśmy na krawędzi?

Ile szczęścia daliśmy innym i ile otrzymaliśmy? Czy są jakieś specjalne życzenia, które chcielibyśmy wypowiedzieć u progu zbliżającego się 2021 roku? Oby nie było gorzej? Gorzej być nie może? Przede wszystkim zdrowia? Ważne jest chyba to, aby w dobie epidemii, kolejnego prawie całkowitego lockdownu, móc podnieść głowę i wbrew wszelkim przeciwnościom powiedzieć sobie i innym: Razem damy radę. Dzięki, że jesteście! Nie możemy w tym całym zwariowanym momencie naszego życia zapomnieć o tym, że nie jesteśmy sami. Druga osoba, niezależnie od tego, czy jest to przyjaciel, kolega, znajomy, jest wartością, która pozwoli nam przetrwać wszystkie przeciwności. Jest to coś, czego nam nikt i nic nie odbierze. Żadne nakazy, zakazy, choroba. Jest to coś, do czego musimy wrócić – odpowiedzialność za drugiego człowieka. MGOKSiR miał zaplanowane

wspaniałe ferie dla dzieci, informacja o tym miała się ukazać w tym numerze Gniewkoramy. Tymczasem – zgodnie z zapowiedzią rządu – jako instytucja nie będziemy mogli robić nic... Nawet jedyne dozwolone do tej pory zajęcia sportowe, również mają być zabronione. We ferie dostępny może być tylko wypoczynek w formie półkolonii, a te zgodnie z prawem mogą organizować szkoły i placówki podległe kuratorowi oświaty. Szukamy wyjścia z tej sytuacji. Dołożymy wszelkich starań, aby nie dać się zwariować i jak co roku być dla dzieci.

Mimo ogarniającego nas pesymizmu, z nadzieją spoglądamy w kolejne dni, tygodnie, miesiące i mamy nadzieję, że nasze doświadczenia życiowe minionego roku wzmocnią nas i razem będziemy robić wspaniałe rzeczy, czego Państwu w imieniu załogi MGOKSiR gorąco życzę!

Paweł Mikuszewski

31 STYCZNIA NOWY TERMIN 29. FINAŁU WOŚP

W tym roku po raz pierwszy wprowadziliśmy stacjonarne puszki sztabowe, które dają możliwość kwestowania przy okazji zakupów. Dziękujemy serdecznie właścicielom sklepów zarządcom instytucji za zaangażowanie się w akcję WOŚP.

Stacjonarne puszki sztabowe:

Sklep Miś, ul. Sobieskiego

Gabinet Kosmetyczny „Olivia”, ul. Sobieskiego

Krak-Tar Stacja Paliw, ul. Toruńska

Sklep Feniks Mariusz Kawczyński, Rynek Piastowski
Bank Spółdzielczy w Janikowie, ul. Dworcowa

Sklep „Domus” Adam Świdorski, ul. Wałowa

Sklep „u Pauli” Paulina Tyrąta, Wielowieś

Urząd Miejski Gniewkowo, ul. 17 stycznia

Szkoła Podstawowa nr 2, ul. Dworcowa

Sala sportowa przy SP1, ul. Toruńska





SŁOWO, SŁOWA..., W 10-TĄ ROCZNICĘ ODZYSKANIA PRZEZ POLSKĘ NIEPODLEGŁOŚCI (CZĘŚĆ DRUGA)

Piotr Skoblewski, Mariusz Dłoniak

Publikujemy drugą część kazania księdza Leona Mencla, kazania wygłoszonego w listopadzie 1928 roku w 10-tą rocznicę odzyskania przez Polskę wolności, po 123 latach rozbiorowej nocy. Myśli, słowa wypowiedziane wówczas, były swoistą refleksją, w odniesieniu do

rzeczywistości naszej, codziennej tamtego czasu. Czy słowa wypowiedziane wtedy mogą mieć odniesienie również i do obecnej rzeczywistości...? Na to pytanie powinien odpowiedzieć już każdy z nas. Wystarczy chwila zadumy, może dłuższa chwila...



Po objęciu probostwa w Murzynnie ksiądz Leon Mencil zajął się budową nowego kościoła. Widok „starej” świątyni w Murzynnie w początkach XX w. Fot. ze zbiorów Mariusza Dłoniaka

Przeznaczeniem Polski już od wieków to stróżowanie u wrót Europy, stąd przez papieża przyznane jej wzniosłe miano „antemurale christianitatis”. I aż dziw bierze, jak naród ledwie wskrzeszony już musiał brać na zwątlone barki potężne brzemie tego przeznaczenia i tak samo mu służyć, jak w ubiegłych wiekach, z mieczem w ręku. Stał już nad straszliwą przepaścią, jakby na skale Tarpejskiej i miliony rąk wyciągały się już, by go strącić w czarną, bezdenną czelusć: już czerwona, wściekła fala rwącego potoku przywalała się nie tylko do podnóża skały, ale wdzierła się na jej szczyt i zdawało się wszystkim, iż runiemy niechybnie, a z nami cała kultura europejska, chrześcijańska.

Ale tak jak cudem przywrócił nas Bóg „na ojczyzny łono”, tak cudem nas zachował, by nas nadal trzymać na służbie przeznaczenia dziejowego. Ostał nam się bowiem ta sama idea posłannictwa – jeno, że inne użyła na się oblicze. Wrogowie przybyli do nas z pieśnią nienawiści na ustach, a my mamy teraz zaśpiewać im Pawłowy hymn miłości. Wrogowie usiłują jeszcze dziś rzucić między nas żagiew piekielnej rewolucji i wzniecić straszny pożar,

w którym by razem z chrześcijaństwem spłonęła całowiekowa kultura, a my w zamian za to mamy pójść do nich z „dobrą nowiną”, zasiać na ich sercach ziarno twórcze, które by zakiełkowało, wystrzeliło i rozfalało się łanem błogosławionego szczęścia. Wrogowie brzękają ciągle jeszcze w miecz, a my chwytamy już w Zastępcy i Następcy Piotrowego za krzyż, by zapatrzni w ten sztandar męki i zwycięstwa, spełnić nakaz Pana: „Idąc tedy nauczajcie wszystkie narody...”

Lecz kiedy tak na zewnątrz trzeba nam będzie pełnić w duchu Pańskim apostolskie posłannictwo, pytam z obawą, czyśmy wewnątrz dość zwarci i silni? Czy w Polsce idea katolicka płonie tak jasno „słupem ognistym”, iż może się i innym udzielać narodom? Czy Polska liczebnie katolicka jest nią w rzeczywistości? Czy ten katolicyzm jest może tylko pokostem zewnętrznym?

Niestety, Polskę uczynić by można „katolicką” tylko w kreszczkach, choć mogłaby być jeśli nie pierwszym to drugim z rzędu państwem katolickim. Toć w „katolickiej” Polsce dzieją się takie dziwy, że katolicy ożywieni wybitnem przekonaniem, katolicy-bojownicy, to jakby drugorzędni jeno obywatele. Można być protestantem, tworzyć kościół narodowy, uprawiać teozofię czy mesjanizm, można być socjalistą, to wszystko uchodzi, a nawet pomaga przy awansowaniu, ale katolikowi, człowiekowi o czystym i kryształowym charakterze biada. Toć to zacofoaniec, fanatyk! Chyba że to jeno taki paszportowy katolik, takiego nie potrzeba zwalczać!

Lecz próżno by było zwracać się do nieobecnych przeważnie! Jeśli tak smutnie u nas wygląda, to w pierwszym rzędzie my katolicy uderzmy się w piersi i rzeknijmy ze skrucą: „Nasza wina, nasza bardzo wielka wina!” Wybaczcie, że przy tem dzisiejszem radosnem nastroju pozwalam wkraść się zgrzytliwym dźwiękom. Lecz niestety, jakże często i dziś, kiedy Judasz się krzą-

ta, śpią Apostołowie i nie walczą razem z Panem! W jak przykrem i ciasnem trwają nieuctwie, jak sromotnie głoszą niekiedy, że nauka wyziębia serca! Jakże wygodnie pokładają sobie u nas katolicy wszędzie i skarżąc się na wpływy socjalistyczne czy masonskie trwają w apatii czy lenistwie czy bezkrytycyzmie!

I tak się dzieje, że nawet partie, które wywieszają sztandar katolicki, używają tego katolicyzmu, jakby odświętnie jeno czy jako podpory własnej, a kiedy chodzi o obronę tego sztandaru, to sromotnie dertujący go się wyrzekają. Dla nich niestety, nie Królestwo Boże jest najwyższą zasadą, jeno bożyszczem narodu, czy nawet partii. Wyżej od Chrystusowej sprawiedliwości stawiają hegeljańską Staatsomnipotens.

Czas więc, bracia i siostry w Chrystusie, czas zerwać się do czynu, czas zrozumieć, że ciągle na klęczkach trwać nie można, ani ciągle oddawać się pobożnej kontemplacji! Czas chwycić za pług i „nie oglądając się wstecz” orać łan Boży, choćby i na placach publicznych, gdzie tłumy wołają: „Ukrzyżuj go!” i w salach sejmowych, gdzie Machiavelli króluje miast Chrystusa i w redakcjach; na katedrach uniwersyteckich i w sztuce, literaturze, teatrze! Toć to o katolikach woła prorok: „A którzy mają nadzieję w Panu, odmienią siłę, wezmą pióro jako orłowe pobjeżają a nie upracują się, chodząc będą a nie ustaną”. Oby ta uroczystość dzisiejsza stała się dla nas wszystkich pobudka i zachętą do obudzenia ducha religijnego w narodzie, oby była dla nas bodźcem do dalszej wytrwałej, intensywnej pracy dla dobra Kościoła i narodu, a w ten sposób największą okażemy Bogu wdzięczność za przywróconą ojczyźnie naszej wolność!

Oto jedna strona medalu; przypatrzmy się drugiej stronie medalu: jak wygląda duch narodowy u nas? „Niczem Sybir, niczem knuty [...], lecz w narodzie duch zatruty – to dopiero bólów ból”. Zaprawdę, za-

truty duch narodu naszego; wstrętne i obrzydliwe partyjniactwo prowadzi do coraz większego rozbitcia w narodzie, do coraz większej niezgody i nienawiści.

A my patrząc na tę polską niezgodę przypominamy sobie straszne słowa proroczego kaznodzieja na dworze Zygmunta III., ks. Piotra Skargi:

„I ta niezgoda na was niewolę przywiedzie, w której wolności wasze utoną i w śmiech się obrócą. Ziemie i królestwa wielkie, które się z koroną zjednoczyły rozpadną i oderwać się muszą dla waszej niezgody, przy których obecnie potężna być może ręka i moc wasza i nieprzyjaciółom straszliwa”.

Lecz nie śmiałbym ja, broń Boże, przy tej dzisiejszej uroczystości przepowiadać upadku Polski, bo nie na to ją Opatrzność wskrzesiła, by ją znowu pogrzyzić miała.

Lecz jeżeli skargowe przytoczył prorocstwo, to na to aby i wam waszą niezgodę wypomnieć. Więc błagam was bracia i siostry, zawróćcie z drogi niezgody i nienawiści; przy dzisiejszem święcie radosnem podajmy sobie wspólnie ręce do rzetelnej, intensywnej pracy dla dobra ojczyzny naszej; pomagajmy i wspierajmy Polskę.

Radujmy i weselmy się obchodząc uroczystość święto odzyskania niepodległości naszej, czyniąc z niego święto zgody bratniej i przebaczenia win oraz pokuty za grzechy już w czasie wolności popełnione.

Święte znamię Królestwa Chrystusowego niech widnieje na całym duchu narodowym, państwowym i społecznym, a berło Królowej Korony Polskiej niech nie będzie czczym symbolem, ale wyrazem pełnym istotnego znaczenia i treści! Ślubujemy Ci, ojczyzno nasza, wierną ofiarną służbę, a Ciebie Boże chwalimy w podziękach pokornych i prośbach:

„Przed Twoje oblicze zanosim błaganie,
Ojczyznę, wolność, zachowaj nam Panie”
bo – „nie cudem, ale trudem
wiarą, pracą i ofiarą
staniemy się wielkim ludem”
Amen.

KONIEC MODERNIZACJI BUDYNKU PRZEDSZKOLA

Zakończyła się rozbudowa przedszkola w Gniewkowie. Teraz do placówki uczęszczać będzie więcej dzieci.

W ubiegłym tygodniu dokonano technicznego odbioru robót. Zakres prac obejmował rozbudowę budynku przedszkola „Bajkowa Kraina”: budowę nowej klatki schodowej połączonej z istniejącym układem komunikacyjnym przedszkola; budowę trzech sal przedszkolnych wraz z zapleczem sanitarnym oraz remont obejmujący likwidację schodów prowadzących do piwnicy; wykonanie stropu w miejscu likwidacji

schodów; wykonanie dwóch łazienek dla istniejących oddziałów na parterze i piętrze. Dzięki realizacji inwestycji zwiększyła się ilość miejsc wychowania przedszkolnego na terenie gminy Gniewkowo. Już od stycznia aż 31 dzieci, które zostaną zapisane podczas trwają-



cej właśnie rekrutacji, będzie mogło korzystać z zajęć w przedszkolu. Inwestycję przeprowadzono w ramach projektu pn. „Modernizacja budynku Samorządowego Przedszkola w Gniewkowie”, na realizację którego gmina Gniewkowo otrzymała, 789 576,82 zł dofinansowania ze środków unijnych w ramach Regionalnego Programu Operacyjnego Województwa Kujawsko-Pomorskiego na lata 2014-2020. Całkowita wartość zadania to 928 913,92 zł. Dodatkowo w starej części przedszkola wykonano prace poza projektem unijnym na łączną kwotę 135 929,19 zł.

MIEJSCE SPOTKAŃ DLA SENIORÓW JUŻ GOTOWE

Gmina Gniewkowo zyskała nowe miejsce, w którym mieszkańcy powyżej 60 roku życia, nieaktywni zawodowo, będą mogli spędzać wolny czas.

Remont budynku kotłowni i zmiana sposobu użytkowania na Klub „SENIOR+” oraz Dzienny Dom Pobytu, na który 31 lipca 2020 roku Burmistrz Gniewkowa Adam Straszynski podpisał umowę, właśnie dobiegł

końca. W wyremontowanych pomieszczeniach, przystosowanych dla osób niepełnosprawnych, seniorzy będą mieli do dyspozycji salę spotkań dziennego pobytu, która będzie centralnym miejscem klubu oraz dwie sale, które docelowo umożliwią terapię indywidualną oraz rehabilitację. W Klubie seniorzy będą mogli skorzystać także z szatni, dwóch toalet i aneksu kuchennego.



Całkowity koszt inwestycji wyniósł 383.100,00 zł. Gmina pozyskała ze środków Wojewody Kujawsko-Pomorskiego w ramach Programu Wieloletniego „Senior+” na lata 2015–2020 dofinansowanie w wysokości 150 000,00 zł, przy wkładzie własnym 233 100,00 zł. Dodatkowo w ramach Programu gmina zakupiła za 31 250,00 zł niezbędne wyposażenie do Klubu.



MŁODZI PIŁKARZE CIESZĄ SIĘ JUŻ NOWYM BOISKIEM

We Wielowsi powstało nowoczesne, wielofunkcyjne boisko sportowe o nawierzchni w technologii polipropylenowej.

To już kolejny obiekt tego typu wybudowany na terenie naszej gminy. Nowe boisko sportowe wygląda imponująco. Jest przystosowane do gry m.in. w piłkę ręczną, nożną, siatkówkę, koszykówkę, a także do tenisa ziemnego. Zamontowany został na nim piłkochwyt wraz z furtką oraz 10 siedzisk dla widzów. Boisko powstało w miejscu dotychczasowego obiektu sportowego pokrytego trawą. Inwestycja kosztowała 199 046,39 zł, z czego dotacja z budżetu województwa w ramach „Kujawsko-Pomorskiej Małej Infrastruktury Sportowej” wyniosła 30 000,00 zł. Zdaniem władz gminy nowe boisko zdecydowanie poprawi jakość prowadzenia zajęć sportowych, co ma wpłynąć w przyszłości na poprawę kondycji fizycznej dzieci i młodzieży, a także będzie wyrównaniem szans edukacyjnych uczniów z mniejszych miejscowości. Warto wspomnieć, że z obiektu będą mogli korzystać również pozostali mieszkańcy wsi, jest on bowiem dostępny dla wszystkich. Da to na pewno wiele nowych możliwości na ciekawe spędzanie wolnego czasu, zwłaszcza w zakresie aktywnego wypoczynku na świeżym powietrzu.



Samorząd
Województwa
Kujawsko - Pomorskiego

Zadanie pn.
„Budowa boiska wielofunkcyjnego
w miejscowości Wielowieś”,
finansowane ze środków
Samorządu Województwa



DROGA SŁOŃSKO – GĄSKI ODDANA DO UŻYTKU

Bardzo dobra współpraca ze Starostwem Powiatowym w Inowrocławiu doprowadziła do przebudowy kolejnej drogi powiatowej na terenie naszej gminy – Słońsko/Gąski. Podczas prac prowadzonych w dwóch etapach, powstał ponad 5-kilometrowy odcinek drogi. Koszt inwestycji to prawie 5 000 000,00 zł, z czego 1 700 000,00 zł to środki z Fundu-

szu Dróg Samorządowych, ponad 1 000 000,00 złotych z Rządowego Funduszu Inwestycji Lokalnych, a ponad 2 200 000,00 zł pochodzi z budżetu Powiatu Inowrocławskiego.

Podczas oficjalnego odbioru i przecięcia wstęgi obecni byli: Starosta Inowrocławski Wiesława Pawłowska, Wicestarosta Inowrocławski Tadeusz Majewski, Członkowie

Zarządu Powiatu Włodzimierz Figas i Jacek Nijak, Burmistrz Gniewkowa Adam Straszynski, Wójt Gminy Inowrocław Tadeusz Kacprzak, Sołtys Słońska Beata Gernat oraz proboszcz parafii pw. św. Wojciecha w Gąskach ks. Przemysław Tabaczka.

Wszystkim użytkownikom drogi Słońsko / Gąski – życzymy szerokości!



DLACZEGO ŚMIECI CIĄGLE DROŻEJĄ?

Wywiad z burmistrzem Gniewkowa Adamem Straszyńskim

Dlaczego śmieci ciągle drożeją?

W ostatnich dwóch latach nastąpiło wiele zmian na rynku odpadów, które powodują ciągły wzrost opłat pobieranych przez Gminę od mieszkańców. Cena odbioru 1 tony odpadów przez niektóre firmy startujące w przetargach na ich odbiór osiąga absurdalne poziomy, które jeszcze niedawno byłyby nie do pomyślenia. Dodatkowo, od początku 2020 r. zniesiono tzw. rejonizację, która spowodowała, że RIPOK (Regionalna Instalacja Przetwarzania Odpadów Komunalnych, które przemianowano po zmianie na IPOK Instalacja Przetwarzania Odpadów Komunalnych) nie jest już sztywno przypisany do danego terenu i nie ma obowiązku przyjmowania odpadów od gmin znajdujących się w sąsiedztwie na zasadzie automatyzmu, ale może podejmować decyzje kierując się interesem ekonomicznym. Powoduje to, że odpady mogą migrować po terenie kraju, a składowiska mogą przyjmować tylko te, które opłaca im się przyjmować. Stąd pojawiła się konkurencja po stronie podaży odpadów, przy jednoczesnej budowie pozycji zbliżonej do monopolistycznej po stronie odbiorców tj. IPOK-ów.

Kolejnym aspektem, który wpływa na bieżącą sytuację jest załamanie się rynku surowców wtórnych. Jest to problem ogólnoswiatowy, który spowodowany jest tym, że Chiny przestały przyjmować odpady w dotychczasowej skali, a przez to rynek surowców w pewnym sensie się „zakorkował”. Polska nie została przygotowana na taką sytuację tzn. alternatywne zagospodarowanie odpadów. Dla porównania podam, że we Francji funkcjonuje ok. 120 spalarni odpadów, natomiast w Polsce tylko 4. Dodatkowo, uwarunko-

wania prawne wprowadzają limity spalania odpadów dla danego województwa, ale też w dość rygorystyczny sposób podchodzą do powstawania nowych składowisk. Wszystko to powoduje, że dopiero zmiana otoczenia prawnego wpłynęła na możliwości jakościowego przekształcenia systemu zagospodarowywania odpadów tzn. dokonania w nim istotnych zmian. Obecnie prowadzone są w tej kwestii konsultacje pomiędzy KPRM oraz samorządami w celu wypracowania potencjalnie najlepszych rozwiązań.

Są jednak takie samorządy, które mają niższe opłaty od mieszkańców za odpady.

Zgadza się. Na wygranej pozycji stoją dziś samorządy posiadające własne składowiska oraz odpowiednie obszary buforowe wokół nich umożliwiające nie tylko lokalizację samych kwater do składowania odpadów, ale także ewentualną ich rozbudowę w przyszłości i budowę instalacji do sortowania odpadów i ich kompostowania. Dla przypomnienia dodam, że Gmina Gniewkowo posiadała funkcjonujące składowisko z możliwością rozbudowy o kolejną kwaterę, która mogła być wpisana do Wojewódzkiego Programu Gospodarowania Odpadami, jednakże poprzednie władze Gminy nie tylko nie poczyniły odpowiednich formalności, aby to uczynić, ale zamknęły składowisko. Co gorsza wyprzedano grunty okalające składowisko, czym zamknięto de facto możliwość rozbudowy. W mojej ocenie był to ogromny błąd, który skutkuje uzależnieniem Gminy Gniewkowo od podmiotów zewnętrznych oraz wyższą ceną odpadów, niż miałyby to miejsce przy funkcjonującym składowisku.

No dobrze, ale co składa się na opłatę pobieraną od mieszkańców?

Na wstępie należy wskazać, że są to dwie podstawowe grupy kosztów. Pierwszą z nich stanowi koszt odbioru i transportu odpadów na terenie gminy, a drugą ich zagospodarowanie na składowisku. Jeśli chodzi o grupę kosztów dotyczącą odbioru i transportu odpadów na terenie gminy, to wynika ona z kosztu zatrudnienia pracowników obsługujących ten proces tzn. kierowców i ładowaczy, z kosztu eksploatacji pojazdów i sprzętu, ale również z konieczności zapewnienia wszystkim pracownikom odpowiedniego stopnia ochrony przeciwko bakteriom, zakażeniom, urazom oraz pogryzieniom. Mam tu na myśli odpowiednią odzież ochronną, obuwie i środki BHP. Konieczne jest także zapewnienie takiej częstotliwości odbioru odpadów, która zrealizuje ustawowe obowiązki gminy w tym zakresie. W bieżącym roku wprowadzono tzw. BDO (Bazę Danych o Odpadach), która spowodowała, że konieczne jest każdorazowe ważenie odpadów każdego rodzaju, a co więcej odbierania osobno odpadów z nieruchomości zamieszkałych i niezamieszkałych. Dodatkowo, w 2020 r. w znaczny sposób wzrosły koszty zatrudnienia pracowników, które w największym stopniu przyczyniły się do wzrostu opłat za gospodarowanie odpadami komunalnymi. Wzrost krajowej płacy minimalnej i najniższej stawki godzinowej w roku 2020 wyniósł 15,6%. Wraz z tym wzrostem zmieniły się także przepisy, które wcześniej pozwalały wliczać usługę lat do stawki zasadniczej. Zatem realny wzrost kosztów zatrudniania był wyższy i często wynosił kolejne 20% ze względu na duży staż pracy większości pracowników.

Jeśli chodzi o grupę kosztów związanych z transportem i zagospodarowaniem odpadów na składowisku to jest to pozycja z cennika danego składowiska w odniesieniu do poszczególnych rodzajów odpadów, która jest podawana podczas przetargu. Z uwagi na sytuację na rynku odpadów, ale też ze względu na dyrektywy UE, które wymuszają podnoszenie tzw. opłaty marszałkowskiej tzn. opłaty za składowanie 1 tony odpadów, cena ta w ostatnich latach cały czas rośnie. Dla porównania za jedną tonę odpadów zmieszanych na składowisku w kolejnych latach trzeba było zapłacić w 2019 roku – 194,00 zł netto, a w 2020 roku – 380,00 zł netto. W roku 2021 będzie to 470,00 zł

netto. Jak widać, w okresie dwóch ostatnich lat, nastąpił niemalże 2,5-krotny wzrost opłat. Cena ta uwzględnia koszt transportu z bazy przeładunkowej w Kaczkowie do składowiska, który odbywa się obcym taborom samochodowym, ze względu na efektywność transportu tzn. są to pojazdy umożliwiające załadowanie większej ilości odpadów niż śmieciarka, przez co koszt przewozu 1 tony wychodzi niższy.

Co możemy z tym zrobić?

Przed wszystkim należy apelować do rządu, aby zmienił rozwiązania legislacyjne w taki sposób, aby umożliwić samorządom oraz przedsiębiorcom zajmującym się przetwarzaniem odpadów, ich zagospodarowywanie na inne sposoby np.

poprzez spalanie, przekształcanie termiczne, kompostowanie, crack-ing. Te działania są prowadzone, a samorząd Gminy Gniewkowo jest w tej sprawie w stałym kontakcie z KPRM oraz z kolegami samorządowcami z terenu województwa. Kolejną sprawą jest poszukiwanie nowych technologii, które nie tylko pozwolą zagospodarować odpady, ale też osiągnąć odpowiednie wskaźniki recyklingu oraz będą bezpieczne dla środowiska. Obecnie poszukujemy na rynku tego typu ofert, jednakże ich wdrożenie w znacznej mierze będzie uzależnione od przekształcenia obowiązującego prawa przez rząd oraz udostępnienie dotacji na nową perspektywę unijną na lata 2021-2027.

OSIĄGNIĘCIA UCZNIÓW Z NASZEJ GMINY



Od listopada br. wszystkie szkoły przeszły na tzw. tryb nauki zdalnej. Nie oznacza to jednak tego, że nie jest realizowana podstawa programowa, albo nauczanie jest na niższym poziomie. Nauczyciele ze szkół z naszej gminy bardzo mocno się angażują w taką formę nauczania, wielokrotnie pokazując swoją kreatywność w stosowanych metodach. Tak więc nieco inaczej, ale wszystko idzie zgodnie z planem. Również Kujawsko-Pomorski Kurator Oświaty realizuje zaplanowane przez siebie konkursy przedmiotowe. W listopadzie odbyły się etapy szkolne tychże konkursów. Gminę Gniewkowo z sukcesem reprezentowali i do następnego etapu – rejonowego – zakwalifikowali się: **Magdalena Kolczyńska** – SP w Szadłowicach – przedmiotowy konkurs z j. angielskiego, **Jakub Skibiński** – SP w Wierzchosławicach – przedmiotowy konkurs z informatyki, **Hanna Mikuszewska**



Hanna Mikuszewska

ska – SP2 w Gniewkowie – przedmiotowe konkursy z matematyki, chemii oraz fizyki. W grudniu ww. uczniowie przystąpili do zmagania podczas etapów rejonowych. Warunkiem koniecznym, aby awansować dalej, było

uzyskanie minimum 85% możliwych punktów. Ta sztuka udała się **Hannie Mikuszewskiej z chemii** oraz **matematyki** i w marcu będzie reprezentować Szkołę Podstawową nr 2 oraz naszą gminę w zmaganiach wojewódzkich. Dodajmy, że z chemii do etapu finałowego zakwalifikowało się razem zaledwie 4 uczniów z całego powiatu inowrocławskiego, a z matematyki 11. Cieszymy się, że mamy naszego reprezentanta w tak doborowym towarzystwie i życzymy powodzenia podczas etapu wojewódzkiego konkursów kuratora. Sukces Hani był możliwy dzięki nauczycielom, którzy ją przygotowywali podczas indywidualnych konsultacji. Są to: p. **Anna Blank** (matematyka) oraz p. **Agata Jakubczak** (chemia). Należy również wspomnieć o nauczycielach, którzy Hanię prowadzili w poprzednich latach (w SP1), czyli p. **Dorotę Wiankowską-Przekwas** oraz p. **Annę Jańczak-Malińską**.

ŚWIĘTA, MIMO WSZYSTKO...

Zbliżają się najbardziej rodzinne święta w całym roku. Każdy z nas już się przyzwyczaił do stałego rytuału: odczytanie fragmentu Ewangelii, dzielenie się opłatkiem, składanie życzeń, wspólna, rodzinna kolacja wigilijna, wymiana prezentów, pasterka. Jest to tak oczywiste, że nie wyobrażamy sobie nawet, że może być inaczej, że czegoś, albo kogoś może zabraknąć. Poniżej prezentujemy tekst autorstwa młodej dziewczyny, podopiecznej domu dziecka w Gniewkowie. Niech lektura pozwoli nam dostrzec w zbliżającym się czasie to, co jest najważniejsze, co być może my mamy, ale są i tacy, którzy spędzają te święta najlepiej, jak potrafią, ale trochę jednak mimo wszystko...

Święta to piękny czas, ale oczywiście nie dla wszystkich, a szczególnie nie dla dorosłych. Oni często narzekają „znów tyle wydatków”, „tyle tego szycowania”, „3 dni i po świętach”. Każdy na ten czas patrzy swoimi oczami – dla jednych jest to czas męczący, w ogóle niepotrzebny i woleliby, aby tych świąt nie było, dla innych natomiast to przede wszystkim okazja, aby spotkać się z całą rodziną przy wigilijnym stole. Dla wielu jest to czas, w którym mogą się na chwilę zatrzymać, odpocząć od codzienności, przez chwilę nie żyć w biegu. Jest to czas, w którym mogą usiąść z rodziną: dziećmi, rodzicami, dziadkami, przez moment nie myśleć o pracy, nie przejmować się brakiem pieniędzy, wydatkami czy też innymi kłopotami. Każdy odczuwa to w inny sposób.

Ja osobiście kocham ten czas, jest on dla mnie po prostu cudny. W wigilię, jak w każdy zwykły dzień, wstaję rano, ale tylko w tym dniu czuję coś magicznego, niezwykłego. Budzę się i tak, jak każdego poranka patrzę w sufit, ale tylko tego dnia ten sufit jest jakiś inny, ładniejszy. Wyglądam przez okno, zerkam na niby znajomy widok, który właśnie tego dnia wydaje się być zachwycający. Czuję się inaczej niż zwykle, czuje się po prostu szczęśliwa. Cieszę się, że żyję, że jestem zdrowa, młoda, że mam rodzinę, przyjaciół, dom.... Moja rodzina nie należy może do bardzo zamożnych i super szczęśliwych, ale mimo wszystko cieszę się, że ją mam. W naszym domu w Wigilię moi młodszy bracia ubierali choinkę i choć troszkę śmiesznie im to wychodziło i trzeba było co nieco poprawić, to jednak była wyjątkowa, bo przystrojona z serca przez dzieci, które śmiejąc się głośno, świetnie się przy tym bawiły. Mama gotowała barszcz, smażyła ryby, lepila pierogi. Ojciec pomagał w przygotowaniach trochę mamie, a trochę babci, która mieszkała w pobliżu. Ja natomiast pomagałam w ostatnich porządkach. Ogólnie panował świąteczny rozgardiasz, jak to w każdym domu.

Wieczorem, gdy nadszedł czas szycowania stołu do wiecznej wigilijnej, mama starała się, aby wyglądał on jak najładniej, ja zaś się tym zbyt nie przejmowałam, gdyż uważam, że najważniejsze jest to, kto zasiądzie przy tym stole. Kolację wigilijną spędzaliśmy we własnym gronie: mama, tata, babcia, moi bracia i ja. Po Wigilii tradycyjnie były wręczane każdemu prezenty, później sprzątanie i wspólny wyjazd na Pasterkę.

Można by stwierdzić, że był to prawie zwykły dzień z odro-



biną zamieszania świątecznego, ale tak nie do końca nie było. Czułam to wtedy i wiem to teraz. Może tylko dla mnie był to magiczny czas, bo mama jak zwykle była zmęczona i poddenerwowana, bracia uradowani i zaciekawieni prezentami, tata dość obojętny i nie wykazywał jakichś specjalnych uczuć, ale to właśnie w tym momencie życia mogę powiedzieć, że był to piękny czas. Piękny, bo byliśmy wszyscy razem, szczęśliwi czy nie, ale po prostu byliśmy rodziną w komplecie; mama, tata, dzieci w swoim domu. Kiedy dziś już tak nie jest, tym bardziej doceniam te cudowne chwile.

W tamtym momencie nigdy bym nie pomyślała, że to może być nasza ostatnia Wigilia w takim rodzinnym gronie, ale tak się właśnie stało. Rok temu, miesiąc przed Bożym Narodzeniem, zostaliśmy zabrani do domu dziecka. Nie dosyć, że Święta po raz pierwszy zapowiadały się bez rodziców, to na domiar złego – rozdzielono nas. Ja z bratem zostaliśmy zakwaterowani w Gniewkowie, a pozostałe rodzeństwo w innej placówce. Cała magia świąt, którą już żyliśmy, została przykryta gęstą mgłą...

Tu, w domu dziecka, Wigilia wyglądała inaczej, tak więc i przeżywa się ją odmiennie. Nigdy wcześniej nie zastanawiałam się nad tym, jak dzieci z domów dziecka spędzają Święta, jak je odczuwają, a przede wszystkim, czy ktoś o nich pamięta.

Jak już wspomniałam, razem z bratem trafiliśmy do domu dziecka w Gniewkowie miesiąc przed Świętami Bożego Narodzenia, a moje młodsze rodzeństwo jeszcze miesiąc wcześniej. Ból, tęsknota i uczucia jakich wówczas doznałam ciężko wyrazić słowami i opisać. Moi bracia zawsze byli dla mnie najważniejsi, pomagałam im w lekcjach, kąpałam ich, ubierałam, opiekowałam się nimi i nagle nas rozdzielono. Braci traktowałam jak własne dzieci, pomimo że czasem miałam ich dość, jak to bywa z rodzeństwem. Kocham ich nie do opisanego. Przez ten miesiąc kiedy mojego młodsze rodzeństwo nie było już w domu, gdy wracałam do

pustego domu, przeżywałam ogromny ból i smutek. Puste łóżeczko rocznego braciśka, puste łóżko braci, zabawki leżące gdzieś w kącie, którymi już nikt się nie bawi – to wszystko mi o nich przypominało. Najgorsza zaś była ta cisza, która potęgowała uczucie pustki, strasznej pustki. Bez nich nasz dom nie był już taki sam, gdyż stał się zimny, nijaki, zabrakło w nim po prostu życia. To tak jakby mieć pracę, dom, rodzinę, przyjaciół, całą tę codzienną rutynę i nagle tego nie masz nic, tracisz wszystko, co dla ciebie najcenniejsze, budzisz się w zupełnie innym, obcym, nieznanym świecie. Zakupy, zarówno te codzienne, ale i te większe również, zazwyczaj robiłyśmy wspólnie we dwie z mamą. Prawie przy każdym zakupach myślałam o braciach. Mimo że już ich w domu nie było, chodząc po sklepach nie mogłam patrzeć na ubranka, pampersy czy kaszki, które przecież jeszcze niedawno kupowałam z myślą o nich.

„Święta to nie stół i ozdoby, a ludzie z ich uśmiechami i ciepłymi spojrzeniami. Ludzie są w święta najważniejsi”

Sylvia Trojanowska

Mniej więcej miesiąc po zabraniu młodszego rodzeństwa, podjęto decyzję, że ja z najstarszym bratem również trafimy do domu dziecka. Bardzo chciałam być przy moim młodszym rodzeństwie, ale nie mogłam z powodu braku miejsc w ośrodku, do którego oni wcześniej trafili. Wszystko działo się tak szybko, nie potrafiłam cieszyć się z faktu, że nadchodzą święta. Strasznie się bałam, po raz pierwszy w życiu nie mogłam ich spędzić z rodziną – braćmi. Rozumiejąc naszą sytuację, koordynatorzy obu placówek doszli do porozumienia i ku naszej wielkiej radości i nieopisanemu szczęściu, całe Święta Bożego Narodzenia spędziliśmy razem w ośrodku, w którym przebywało moje młodsze rodzeństwo. Niby tylko 3 dni, ale był to czas, w którym byliśmy razem tak, jak w domu.

Czy może być coś piękniejszego od tego, by święta spędzić razem z najważniejszymi, bliskimi osobami? To takie cudowne, mieć przy sobie ukochane osoby, bez kontroli czasu, nie tylko na 2-3 godziny. Dla mnie i dla mojego brata, z którym mieszkam była to najszczęśliwsza wiadomość. Pomimo tego co się wydarzyło w naszym życiu i rodzinie cieszyłam się mocno z tych świąt, tym bardziej, że znów mogłam je spędzić wspólnie chociaż z rodzeństwem. Wprawdzie w domu dziecka sama Wigilia wygląda podobnie, jak w każdym domu, jest choinka i tradycyjne potrawy, ale brakuje nam tu tego rodzinnego ciepła, a przede wszystkim mamy i taty.

W tym roku święta również były pod znakiem zapytania z powodu pandemii covid, nie wiedzieliśmy czy będziemy mogli spędzić je razem. Po długim oczekiwaniu okazało się, że dzieci mogą na okres świąteczny wyjechać do domów po otrzymaniu tak zwanego „urlopowania”. Tegoroczne święta najprawdopodobniej spędzimy z rodziną mojego chłopaka. Cieszę się podwójnie, bo spędzę ten szczególny okres z braćmi, ale także z chłopakiem. Zawsze chcieliśmy spędzić razem ten magiczny czas i w tym roku być może będziemy mieć taką okazję. Nie wiem jak będą wyglądały święta w przyszłym roku, za dwa lata albo trzy, ale marzę, by po prostu spędzić je w rodzinnym gronie. Nie chcę się bać, że przy wigilijnym stole może zabraknąć moich najbliższych. Wszyscy ci, którzy mają rodzinny dom, a w nim mamę, tatę, rodzeństwo, babcię, dziadka, wujka... mają największy skarb jaki może mieć człowiek. Jeśli martwisz się, że prezenty będą nietrafione, wigilia nie pójdzie po twojej myśli, wydasz dużo pieniędzy, nie zdążysz z porządkami, to zatrzymaj się na chwilę i podziękuj Bogu, sobie, rodzinie za to, że masz przy sobie najbliższych, tych których kochasz i możesz z nimi dzielić ten wyjątkowy czas miłości. Nie musisz widywać się z nimi raz na tydzień, bo po prostu masz ich przy sobie, bez limitu czasu.

„Ach, ta noc Jego narodzin – cichnie wszystko, co głośnie,
zastygłe zdumieniem w oczekiwaniu cudu, który znów się spełnia”.



*Z okazji Świąt Bożego Narodzenia wszystkim
Mieszkańcom Gminy Gniewkowo oraz przybyłym na święta gościom
pragniemy złożyć najserdeczniejsze życzenia – dobrego zdrowia
oraz spokojnych i miłych chwil spędzonych w gronie najbliższych.
Niech wspólnota stołu i kolędowanie przyniosą wytchnienie od codziennego pośpiechu,
a uśmiech i pogoda ducha towarzyszą wszystkim dniom 2021 roku.
Burmistrz i Przewodniczący*

ŚWIĘTA W DOMU!

Spełniliśmy życzenia dzieci z domu dziecka.

Miejsko-Gminny Ośrodek Kultury Sportu i Rekreacji w Gniewkowie zorganizował akcję charytatywną, której celem było wsparcie wychowanków Domu Dziecka. Dzięki wsparciu ludzi dobrej woli, udało nam się zebrać pokaźną kwotę, za którą zrealizowaliśmy „Listy do św. Mikołaja” napisane przez dzieci. We wtorek w imieniu pracowników MGOKSiR oraz wszystkich darczyńców, Dyrektor MGOKSiR Paweł Mikuszewski, przekazał na ręce podopiecznych gniewkowskiej placówki świąteczne prezenty, o które prosili. Mamy nadzieję, że choć w małym stopniu udało nam się sprawić, aby nadchodzące Święta Bożego Narodzenia były wypełnione radością i ciepłem. Akcję wsparli pracownicy UM w Gniewkowie, radni RM w Gniewkowie, pracownicy MGOKSiR i Biblioteki, zawodnicy Gesal Ligi, Wiscop Fotowoltaika O/Gniewkowo oraz osoby prywatne.

Dzięki Wam zakupiliśmy dla dzieci prezenty za kwotę 3900 zł. Dziękujemy!

PÓJDŹMY WSZYSCY DO STAJENKI

W piątkowy wieczór, 18 grudnia na gniewkowskim rynku została otwarta i pobłogosławiona szopka betlejemka. W skromnej, ze względu na stan epidemii, uroczystości wzięli udział: Burmistrz Gniewkowa Adam Straszynski wraz ze swoim zastępcą Jarosławem Tomczykiem, Przewodniczącym Rady Miejskiej w Gniewkowie Szymonem Krzysztofiakiem oraz ks. Dariuszem Nowaczyńskim, proboszczem parafii NSPJ w Gniewkowie i jednocześnie dziekanem gniewkowskim. Przybyli mieszkańcy mogli wysłuchać kolęd w wykonaniu Zespołu Ludowego Gniewkowanie, działającego przy MGOKSiR. Po błogosławieństwie żłóbka, Burmistrz Gniewkowa oraz Przewodniczący Rady Miejskiej złożyli wszystkim mieszkańcom życzenia świąteczne.

Okres Świąt Bożego Narodzenia to także czas, w którym Gniewkowo rozświetla się wspaniałymi iluminacjami, z roku na rok coraz piękniejszymi. Zobaczcie sami.



Od listopada wskutek wprowadzenia zakazów i obostrzeń związanych ze stanem epidemii, właściwie jedynym polem do prowadzenia naszej działalności statutowej był sport. W tym czasie wznowiliśmy działalność sekcji dla dzieci i młodzieży w okrojonym zakresie oraz w maksymalnym reżimie sanitarnym: Akademia Sportu, Cheerleaderki, Karate. Dodatkowo w soboty organizowaliśmy zajęcia z badmintona oraz siatkówki. To oczywiście dopiero początek naszej długiej listy, bo przecież cały czas prowadzimy rozgrywki w ligach: Gesal Liga, tenisa ziemnego (sala sportowa przy ul. Dworcowej 11), tenisa stołowego, badmintona oraz FIFA21. Od października rywalizację można prowadzić bez udziału publiczności, dlatego wychodząc naprzeciw oczekiwaniom kibiców, transmitujemy mecze Gesal Ligi oraz Gniewkowskiej Ligi Tenisa Ziemnego.



GESAL Liga – zapraszamy na stronę:
www.mgoksir.futbolowo.pl,

gdzie znajdziecie wszystkie relacje video, wyniki, statystyki drużyn i zawodników oraz aktualną tabelę.
Zeskanuj kod i bądź na bieżąco!



TABELA PO 9 KOLEJKACH

	drużyna	mecze	punkty	bramki
1	EFCE DŻORDŻE	9	20	32 - 21
2	AUTO-SPRINT	7	19	32 - 14
3	BONDUELLE	8	16	41 - 18
4	TAJFUN GNIEWKOWO	9	16	41 - 22
5	BLACK ANGELS	8	15	37 - 28
6	DEK BUD	9	14	43 - 32
7	ASLAS	9	13	22 - 33
8	CZARNY DZIK & PACIO	9	6	26 - 42
9	KIEROWNICY ZAMIESZANIA	9	3	23 - 50
10	BOHOMAZY	9	3	14 - 51

MIESIĘCZNIK GMINY GNIEWKOWO GRUDZIEŃ 2020 NR 8/2020

GNIEWKOrama

Nazwa i adres wydawcy: Miejsko-Gminny Ośrodek Kultury Sportu i Rekreacji, Dworcowa 5, 88-140 Gniewkowo, **Adres redakcji:** jak wyżej;

Zespół redakcyjny: Magdalena Głania – redaktor naczelna, Katarzyna Milewska, zespół MGOKSiR
tel. 784 097 190; **e-mail:** gniewkorama@ksgniewkowo.pl **Skład i druk:** PMF-PRINT Arkadiusz Mandau
Pismo zrzeszone w Stowarzyszeniu Polskich Mediów, wpisane do Rejestru

Dzienników i Czasopism pod nr. 586. Redakcja zastrzega sobie prawo skracania tekstów oraz ich korekty. *Teksty, które nie zmieściły się w wydaniu, zamieszczone zostaną na FB Gazeta Gniewkorama. Materiały prosimy nadsyłać do 10 stycznia.*

Gazeta Gniewkorama

TURNIEJ O CZAPKĘ ŚW. MIKOŁAJA

MGOKSiR w Gniewkowie zorganizował Turniej Piłki Nożnej Halowej o Czapkę św. Mikołaja. Osiem drużyn, które się zgłosiły do rywalizacji rozgrywały mecze w trzech etapach, w piątek i w sobotę – w przededniu Mikołajek. Łącznie rozegranych zostało 20 meczów, które stały na bardzo wyrównanym i wysokim poziomie. W ostatecznych starciach, o 3 miejsce zagrały między sobą drużyny Black Angels i Kierowników Zamieszania, a o zwycięstwo w całym turnieju zmierzili się Auto-Sprint i Dek-Bud.

Czarne Anioły okazały się nieznacznie lepsze od Kierowników i po zaciętym pojedynku wygrali 3:2, zdobywając tym samym 3 miejsce.

W wielkim finale rywalizacja również była zacięta do ostatniego gwizdka sędziego i mecz zakończył zwycięstwem drużyny Dek-Budu 3:2.

Drużyny, które stanęły na podium, otrzymały puchary. Ten najbardziej wartościowy – za zwycięstwo w turnieju – dodatkowo „wyposażony” został w profesjonalną piłkę futsalową oraz Czapkę Mikołaja :) **Wszyscy zawodnicy podczas turnieju wsparli akcję charytatywną prowadzoną przez MGOKSiR, za co im serdecznie dziękujemy!**



Zwycięska Drużyna Dek-Bud

Rok 2021

STYCZEŃ

Poniedziałek	Wtorek	Środa	Czwartek	Piątek	Sobota	Niedziela
28	29	30	31	1	2	3
				Nowy Rok Mieczysława, Mieszka	Izydora, Makarego	Danuty, Genowefy
4	5	6	7	8	9	10
Angeliki, Eugeniusza	Hanny, Edwarda	Trzech Króli Kacpra, Melchiora, Baltazara	Lucjana, Juliana	Seweryna, Teofila	Marceliny, Piotra	Agatona, Wilhelma
11	12	13	14	15	16	17
Honoraty, Matyldy	Arkadiusza, Benedykta	Bogumiła, Weroniki	Feliksa, Niny	Pawła, Dobrawy	Marcelego, Włodzimierza	Antoniogo, Rocisława
18	19	20	21	22	23	24
Malgorzaty, Beatrycze	Henryka, Mariusza	Fabiana, Sebastiana	Agnieszki, Jarosława	Anastazego, Wincentego	Ildefonsa, Rajmunda	Tymoteusza, Rafala
25	26	27	28	29	30	31
Tatiana, Miłosa	Pauli, Tytusa	Angeli, Przybysława	Walerego, Radomira	Franciszka, Zdzisława	Macieja, Martyny	Niedziela handlowa Ludwika, Marceli

LUTY

Poniedziałek	Wtorek	Środa	Czwartek	Piątek	Sobota	Niedziela
1	2	3	4	5	6	7
Brygidy, Ignacego	Ofiarowanie Pańskie Marii, Miłosławy	Błażeja, Oskara	Joanny, Weroniki	Agaty, Adelajdy	Bohdana, Doroty	Romualda, Ryszarda
8	9	10	11	12	13	14
Piotra, Gniewomira	Apolonii, Poli	Jacka, Elwiry	Thusty Czwartek Bernadetty, Marii	Eulalii, Modesta	Grzegorza, Katarzyny	Walentynki Walentego, Liliany
15	16	17	18	19	20	21
Faustyna, Jowity	Ostatki Danuty, Daniela	Popielec Donata, Zbigniewa	Konstancji, Szymona	Arnolda, Konrada	Leona, Zenobiusza	Leny, Feliksa
22	23	24	25	26	27	28
Malgorzaty, Marty	Damiana, Romany	Macieja, Bogusza	Cezarego, Wiktora	Aleksandra, Mirosława	Gabriela, Anastazji	Romana, Makarego

MARZEC

Poniedziałek	Wtorek	Środa	Czwartek	Piątek	Sobota	Niedziela
1	2	3	4	5	6	7
Antoniogo, Radosława	Heleny, Halszki	Teresy, Kunegundy	Kazimierza, Łucji	Adriana, Fryderyka	Wiktora, Róży	Pawła, Tomasza
8	9	10	11	12	13	14
Dzień Kobiet Beaty, Stefana	Franciszki, Katarzyny	Cypriana, Marcela	Benedykta, Konstantego	Bernarda, Grzegorza	Krystyny, Bożeny	Matyldy, Jakuba
15	16	17	18	19	20	21
Klemensa, Ludwika	Herberta, Izabeli	Patryka, Zbigniewa	Edwarda, Krzysztofa	Józefa, Bogdana	Aleksandry, Klaudii	Benedykta, Marzanny
22	23	24	25	26	27	28
Katarzyny, Bogusława	Pelagii, Zbysława	Gabriela, Marka	Marioli, Wienicysława	Emanuela, Larysa	Ernesta, Lidii	Niedziela handlowa Anieli, Renaty
29	30	31	1	2	3	4
Wiktoryna, Eustachego	Amelii, Kwiry	Beniamina, Balbiny				

KWIECIEŃ

Poniedziałek	Wtorek	Środa	Czwartek	Piątek	Sobota	Niedziela
29	30	31	1	2	3	4
			Wielki Piątek Grażyny, Teodora	Wielki Piątek Franciszka, Władysława	Wielka Sobota Ryszarda, Pankracego	Wielkanoc Izydora, Wacława
5	6	7	8	9	10	11
Poniedziałek Ireny, Wincentego	Izoldy, Celestyny	Rufina, Donata	Dionizego, Januarego	Mai, Hugona	Michała, Makarego	Filipa, Leona
12	13	14	15	16	17	18
Juliusza, Zenona	Przemysława, Idy	Bereniki, Justyny	Anastazji, Bazyli	Julii, Benedykta	Roberta, Klary	Bogusławy, Bogumili
19	20	21	22	23	24	25
Tymona, Pafnucego	Agnieszki, Czesława	Konrada, Feliksa	Dzień Ziemi Gai, Kai	Jerzego, Wojciecha	Aleksandra, Grzegorza	Niedziela handlowa Jarosława, Marka
26	27	28	29	30	1	2
Marzeny, Klaudiusza	Teofila, Zyty	Pawła, Walerii	Piotra, Augustyna	Katarzyny, Mariana		

MAJ

Poniedziałek	Wtorek	Środa	Czwartek	Piątek	Sobota	Niedziela
26	27	28	29	30	1	2
					Święto Pracy Józefa, Jeremiego	Święto Flagi RP Zygmunta, Anatola
3	4	5	6	7	8	9
Święto Konstytucji 3 Maja Marii	Floriany, Moniki	Ireny, Waldemara	Filipa, Judyty	Gizeli, Ludmiły	Stanisława, Stanisławy	Grzegorza, Bożydara
10	11	12	13	14	15	16
Antoniny, Izydora	Igi, Miry	Pankracego, Dominika	Serwacego, Roberta	Bonifacego, Dobiesława	Zofii, Nadziei	Andrzeja, Jędrzeja
17	18	19	20	21	22	23
Ślawomira, Brunona	Eryka, Aleksandry	Iwony, Celestyny	Bazylego, Bernardyna	Tymoteusza, Wiktora	Heleny, Julii	Zielone Świątki Michała, Dezyderygo
24	25	26	27	28	29	30
Joanny, Zuzanny	Grzegorza, Magdy	Dzień Matki Pauliny, Eweliny	Jana, Oliwiera	Augustyna, Jaromira	Magdaleny, Urszuli	Feliksa, Ferdynanda
31	1	2	3	4	5	6
Anieli, Petroneli						

CZERWIEC

Poniedziałek	Wtorek	Środa	Czwartek	Piątek	Sobota	Niedziela
31	1	2	3	4	5	6
	Dzień Dziecka Jakuba, Konrada	Marianny, Marzanny	Boże Ciało Leszka, Tamary	Franciszka, Karola	Bonifacego, Dobromira	Pauliny, Norberta
7	8	9	10	11	12	13
Roberta, Wiesława	Maksyma, Mardara	Felicjana, Pelagii	Bogumiła, Malgorzaty	Anastazji, Pauli	Janiny, Onufrego	Antoniogo, Lucjana
14	15	16	17	18	19	20
Elizy, Walerego	Jolanty, Wita	Aliny, Anety	Laury, Alberta	Elżbiety, Amandy	Gerwazego, Protazego	Bogny, Florentyny
21	22	23	24	25	26	27
Alicji, Alojzego	Tomasza, Flawiusza	Dzień Ojca Wandy, Zenona	Jana, Danuty	Łucji, Wilhelma	Jana, Pawła	Niedziela handlowa Władysława, Maryli
28	29	30	1	2	3	4
Ireneusza, Leona	Piotra, Pawła	Emilii, Lucyny				

LIPIEC						
Poniedziałek	Wtorek	Środa	Czwartek	Piątek	Sobota	Niedziela
28	29	30	1	2	3	4
			Haliny, Mariana	Jagody, Urbana	Anatola, Jacka	Malwiny, Izabeli
5	6	7	8	9	10	11
Karoliny, Antoniego	Dominiki, Lucji	Cyryla, Metodego	Edgara, Elżbiety	Zenona, Weroniki	Amelii, Almy	Olgi, Kaliny
12	13	14	15	16	17	18
Jana, Pameli	Ernesta, Sary	Bonawentury, Kamila	Włodzimierza, Henryka	Benity, Mariki	Anety, Aleksego	Emiliana, Szymona
19	20	21	22	23	24	25
Wincentego, Wodzisława	Czesława, Hieronima	Daniela, Wiktora	Magdaleny, Mileny	Żelysława, Brygidy	Kingi, Krzesimira	Krzysztofa, Jakuba
26	27	28	29	30	31	1
Anny, Mirosławy	Natalii, Julii	Wiktora, Tiny	Marty, Olafa	Julity, Piotra	Ignacego, Heleny	

SIERPIEŃ						
Poniedziałek	Wtorek	Środa	Czwartek	Piątek	Sobota	Niedziela
26	27	28	29	30	31	1
						Justyna, Nadii
2	3	4	5	6	7	8
Kariny, Gustawa	Lidii, Nikodema	Dominika, Protazego	Oswalda, Kasjana	Jakuba, Sławy	Doroty, Kajetana	Cyryla, Emila
9	10	11	12	13	14	15
Romualda, Romana	Borysa, Wawrzyńca	Zuzanny, Filomeny	Klary, Lecha	Diany, Hipolita	Maksymiliana, Alfreda	Wniebowzięcie NMP Marii
16	17	18	19	20	21	22
Joachima, Rocha	Anity, Mirona	Heleny, Ilony	Bolesława, Juliusza	Bernardy, Samuela	Joanny, Kazimierzy	Cezarego, Tymoteusza
23	24	25	26	27	28	29
Apolinarego, Filipa	Bartosza, Jerzego	Ludwika, Luizy	Marii, Sandry	Józefa, Moniki	Patrycji, Sobiesława	Niedziela handlowa Jana, Sabiny
30	31	1	2	3	4	5
Szczęsnego, Tekli	Rajmunda, Bohdana					

WRZESIEŃ						
Poniedziałek	Wtorek	Środa	Czwartek	Piątek	Sobota	Niedziela
30	31	1	2	3	4	5
		Bronisławy, Idziego	Stefana, Juliana	Izabeli, Szymona	Rozalii, Róży	Doroty, Wawrzyńca
6	7	8	9	10	11	12
Beaty, Eugeniusza	Melchiora, Reginy	Marii, Adrianny	Sergiusza, Piotra	Łukasza, Sebastiana	Jacka, Dagny	Mai, Radzimira
13	14	15	16	17	18	19
Eugenii, Aureliusza	Bernarda, Roksany	Albina, Nikodema	Edyty, Kamili	Franciszka, Hildegardy	Stanisława, Stefanii	Januarego, Konstancji
20	21	22	23	24	25	26
Eustacheo, Faustyny	Mateusza, Darii	Maurycygo, Tomasza	Bogusława, Tekli	Gerarda, Tomira	Aurelii, Kleofasa	Kosmy, Damiana
27	28	29	30	1	2	3
Amadeusza, Wincentego	Marka, Wacława	Michała, Michaliny	Dzień Chłopaka Soni, Hieronima			

PAŹDZIERNIK						
Poniedziałek	Wtorek	Środa	Czwartek	Piątek	Sobota	Niedziela
27	28	29	30	1	2	3
				Danuty, Remigiusza	Teofila, Dionizego	Romany, Józefy
4	5	6	7	8	9	10
Rozalii, Franciszka	Igora, Faustyny	Artura, Brunona	Marii, Marka	Pelagii, Brygidy	Arnolda, Ludwika	Pauliny, Daniela
11	12	13	14	15	16	17
			Dzień Nauczyciela Alana, Dominika			
Aldony, Emila	Maksymiliana, Witolda	Edwarda, Teofila	Jadwigi, Teresy	Gawła, Ambrożego		Wiktora, Lucyny
18	19	20	21	22	23	24
Łukasza, Bratumiła	Piotra, Ziemowita	Ireny, Felicjana	Urszuli, Celiny	Przybysławy, Kordiana	Marleny, Seweryna	Marcina, Rafala
25	26	27	28	29	30	31
Ingi, Sambora	Lucjana, Dymitra	Iwony, Sabiny	Szymona, Tadeusza	Wioletty, Narcyza	Przemysława, Edmunda	Augusty, Urbana

LISTOPAD						
Poniedziałek	Wtorek	Środa	Czwartek	Piątek	Sobota	Niedziela
1	2	3	4	5	6	7
Wszystkich Świętych Seweryna, Nikoli	Zaduszki Tobiasza, Bohdana	Huberta, Sylwii	Karola, Olgerda	Elżbiety, Sławomira	Feliksa, Leonarda	Antoniego, Florentego
8	9	10	11	12	13	14
			Narodowe Święto Niepodległości Marcina	Renaty, Witolda	Stanisława, Liwii	Wawrzyńca, Agaty
Klaudiusza, Bogdana	Teodora, Ursyna	Leny, Leona	18	19	20	21
			Anieli, Romana	Elżbiety, Seweryny	Anatola, Rafala	Janusza, Konrada
15	16	17	25	26	27	28
Alberta, Leopolda	Edmunda, Gertrudy	Grzegorza, Salomei				
22	23	24	2	3	4	5
			Erazma, Katarzyny	Delfiny, Lechosława	Waleriana, Maksymiliana	Zdzisława, Grzegorza
Cecylii, Marka	Adeli, Klemensa	Flory, Emmy				
29	30	1				
Andrzejki Błażeja, Saturnina	Andrzeja, Konstantego					

GRUDZIEŃ						
Poniedziałek	Wtorek	Środa	Czwartek	Piątek	Sobota	Niedziela
29	30	1	2	3	4	5
		Natalii, Blanki	Balbiny, Pauliny	Franciszka, Ksawerego	Barbórka Barbary, Piotra	Saby, Kryspiny
6	7	8	9	10	11	12
Mikołajki Mikołaja, Emiliana	Marcina, Ambrożego	Marii, Wirgiliusza	Leokadii, Wiesławy	Danieli, Julii	Damazego, Waldemara	Niedziela handlowa Aleksandra, Adelajdy
13	14	15	16	17	18	19
						Niedziela handlowa Gabrieli, Dariusza
Łucji, Otylii	Izydora, Noemi	Niny, Celiny	Zdzisławy, Euzebiusza	Olimpii, Łazarza	Gracjana, Bogusława	26
20	21	22	23	24	25	26
				Wigilia Bożego Narodzenia Adama, Ewy	Boże Narodzenie Anastazji, Eugenii	Boże Narodzenie Szczepana, Dionizego
Bogumily, Dominika	Tomasza, Tomisława	Honoraty, Zenona	Sławomiry, Wiktorii	31	1	2
27	28	29	30			
Jana, Żanety	Teofila, Cezarego	Dawida, Tomasza	Eugeniusza, Sabiny	Sylwester Sylwestra, Melanii		